

Proost! Op een nieuw natuurjaar.

Het begin van de avond is een mooi moment van de dag. Dan geniet ik van een goede maaltijd, met een goed glas wijn er bij. Dat komt zo. Toen ik als jonge Haas het huis uit ging, zei mijn vader “jongen, zorg goed voor jezelf”. Mijn moeder zei “Haas, je moet goed eten jongen. Dat is belangrijk”. Die twee adviezen heb ik dagelijks gecombineerd. Mijn ouders kunnen dus tevreden zijn. Nu denkt u misschien “ze zeiden niets over wijn”. Klopt. Dat is eigen initiatief. Om met volle teugen van het leven te genieten, heeft een Haas wat eigen initiatief nodig.

Het mooiste moment van de dag komt na de maaltijd. Mevrouw Haas en ik zitten op de bank met een tweede glas wijn. Dan bedenken we dat we morgen weer een goede maaltijd gaan eten. Heerlijk, dat moment. We kijken wat televisie, of luisteren naar muziek, lezen een boek. Deze avond zat ik met mijn laptop op schoot. Ik bekeek mijn foto's van de natuurtuin van het afgelopen jaar. De vroege bloeiers, speenkruid, hondsdrif, ach, zo mooi. Margrietten, klapprozen, bonte wikke. Zo kleurrijk allemaal. Ik keek tussen de gordijnen door naar buiten. Het was aardendonker. Ik dacht aan de natuurtuin deze middag. Alles in de tuin was grijs, flets, dor en dood. Een donker wolkendek, motregen, koude noordenwind. Al het frisse groen, de fleurige bloemen, de insecten, het heldere zonlicht, weg. Er rolde een traan over mijn wang.

Mijn vrouw zag het meteen. “Wat is er, Haas?” “Alles is weg” snikte ik. “Alle mooie planten, de kleurige bloemen, weg. Allemaal dood”. “Ach Haas toch, lieve sentimentele zot. Dat hoort bij de seizoenen. Het ritme van de natuur. Het wordt winter. Straks gaat het vriezen. Dan geniet je van de rijp op de velden. Misschien komt er sneeuw. Dat vind je ook altijd mooi. En voor je het weet staat er weer speenkruid te bloeien. Dan is het weer lente”. “Echt waar?” “Natuurlijk Haas, beloofd”. Ik voelde me al weer wat beter. Ze drukte me een glas in de hand. “Wij gaan proosten Haas, op nieuwe natuur, in het nieuwe jaar”. “Maar het is nog geen oudejaarsavond”. “Niets mee te maken Haas, wij gaan nu proosten”. “Goed dan. Op het wisselen van de seizoenen, op de winter, op de lente, op de nieuwe natuur, op het nieuwe jaar! Proost!”

Dit was mijn laatste “Nieuws uit de natuurtuin”. Ik hoop dat mijn stukjes u nieuwsgierig hebben gemaakt naar de natuurtuin. In het voorjaar kunt u mij daar weer tegenkomen. Ik hoop u dan te ontmoeten. Voor nu, proost! Op een gelukkig nieuwjaar!

Adriaan